

ekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 2 listopada 1971 r. dokument przyjęcia powyższej konstytucji.

Zgodnie z artykułami 4 i 79 Konstytucji Bahrajn w dniu złożenia dokumentu przyjęcia stał się stroną powyższej konstytucji oraz członkiem Światowej Organizacji Zdrowia.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

99

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 11 lutego 1972 r.

w sprawie uczestnictwa Bahrajnu i Burundi w konwencjach o ochronie ofiar wojny, podpisanych w Genewie dnia 12 sierpnia 1949 r., oraz wycofania przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii zastrzeżenia do Konwencji genewskiej o ochronie osób cywilnych podczas wojny.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 61 Konwencji genewskiej o polepszeniu losu rannych i chorych w armiach czynnych, artykułem 60 Konwencji genewskiej o polepszeniu losu rannych, chorych i rozbitków sił zbrojnych na morzu, artykułem 140 Konwencji genewskiej o traktowaniu jeńców wojennych oraz artykułem 156 Konwencji genewskiej o ochronie osób cywilnych podczas wojny, podpisanych w Genewie dnia 12 sierpnia 1949 r. (Dz. U. z 1956 r. Nr 38, poz. 171), został złożony Rządowi Szwajcarskiemu dnia 30 listopada 1971 r. dokument przystąpienia Bahrajnu do powyższych konwencji.

Wymienione konwencje wejdą w życie w stosunku do Bahrajnu w sześć miesięcy po dacie złożenia dokumentu przystąpienia, tj. dnia 30 maja 1972 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rząd Burundi notą z dnia 21 grudnia 1971 r. powiadomił Rząd Szwajcarski, iż uważa się za związany od dnia uzyskania niepodległości, tj. od dnia 1 lipca 1962 r., postanowieniami powyższych konwencji, które zostały rozciągnięte na jego terytorium przez Belgię.

Ponadto podaje się do wiadomości, że Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii notą z dnia 14 grudnia 1971 r. powiadomił Rząd Szwajcarski o wycofaniu zastrzeżenia uczynionego przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii przy podpisaniu Konwencji genewskiej o ochronie osób cywilnych podczas wojny i utrzymanego przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego do tej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

100

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 lutego 1972 r.

w sprawie uczestnictwa Fidżi w Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Rząd Fidżi notą z dnia 1 listopada 1971 r. powiadomił Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, iż uważa się za związany Jednolitą konwencją o środkach odurzających z 1961 r., sporządzoną w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r. (Dz. U.

z 1966 r. Nr 45, poz. 277), która została rozciągnięta na jego terytorium przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

101

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 4 marca 1972 r.

w sprawie wypowiedzenia przez Szwajcarię Konwencji międzynarodowej o zakazie pracy nocnej kobiet, zatrudnionych w przemyśle, podpisanej w Bernie dnia 26 września 1906 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 11 Konwencji międzynarodowej o zakazie pracy nocnej kobiet, zatrudnionych w przemyśle, podpisanej w Bernie dnia 26 września 1906 r. (Dz. U. z 1922 r. Nr 19, poz. 158), na-

stąpiło dnia 4 stycznia 1972 r. wypowiedzenie przez Szwajcarię powyższej konwencji.

Zgodnie z art. 11 konwencja utraci moc w stosunku do Szwajcarii dnia 4 stycznia 1973 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski